

પાવાગઢની પડોશના ખરણોના નગર જયગઢનાં ખાણિયાઓના પગાર માટે ખાણ કંપનીએ બેંકમાંથી લાવી રાખેલા કરોડ જેટલા રૂપિયા ચોરાઈ જાય છે. કંપનીનો એક ખાણિયો જે જૂનો અપરાધનો રેકૉર્ડ ધરાવતો હતો તે એ પરોડે ગુમ થયેલો માલૂમ પડે છે. એણેજ ચોર ઠેરવતા સજજડ પુરાવા ખાણ કંપનીનાં મેનેજર પાસે છે....

સામે અજય વર્મા તો શું? શેરલોક હોમ્સ હોય...

આ રોપી હરિસંધીની પત્ની અજય પાસેથી મદદનું વચન મેળવી ગઈ એ પછી જયગઢ જયા વગર છુટકો નહતો. એણે એક મોટો નિસાસો નાંખીને પાવાગઢની વિદાય લીધી. જયગઢ ખાણનું નગર હતું. ત્યાં જાત જાતનાં ધંધાને અર્થે જાત જાતનાં મુલાકાતીઓ આવતા. જેથી ગામમાં સારી હોટેલો હતી. એમાંથી એકમાં ઉતારો કરીને એણે પરીમલ પટેલને શોધી કાઢ્યો. એ સ્થાનિક વકીલ હતો. અજયે કોઈ કેસનાં અખબારી રીપોર્ટમાં એનું નામ વાંચ્યું! પરીમલ પટેલ.

દરેક નાના ગામનાં દરેક વકિલની જેમ નાની ઓફિસમાં મોટો ઠહારો કરીને બેઠો હતો. ખુરશીને પાછળ ઓળાળીને ભીંતે ટેકી હતી અને પગ ઓળાળીને ટેબલ પર ટેક્યા હતા. અજય જેવા પ્રભાવશાળી વ્યક્તિત્વને પોતાની ત્યાં જોતા જ રાખડાવીને સ્વસ્થ થઈ ગયા.

‘આપ...?’ એણે નમ્રતાથી પુછ્યું.

‘અજય વર્મા પ્રાઈવેટ ડીટેક્ટીવ, અમદાવાદ.’

‘ઓહ...!’ પરીમલ સડાક કરતો ઊભો થઈ ગયો. સર... આપ...?’

‘આવ્યો હતો પાવાગઢ પર બે દિવસ નિરાંત ગાળવા, પણ અપરાધ રાક્ષસ મારી ગંધે ગંધે અહીં પણ આવી ગયો!’ અજયે મ્લાન સ્મિત કરતા કહ્યું, ‘તમારી માર્ફન્સ કંપનીનાં નાણાંની ચોરી થઈ અને એક ઓશિયારી નાળીનાં આશું જોઈને મારે મામલામાં ઉતરવું પડ્યું. અચ્છા મને એક બે પ્રશ્નોનાં ઉત્તર આપશો?’

‘ઘણી ખુશીથી સાહેબ, પણ આપ ઉભા કેમ છો?’

બેસોને ! પહેલાં હું ચાહતું કહી દેવ. ‘પણ અહીં...ચાહ...?’

‘ચિંતા ન કરશો. બજારું ચાહ નહીં પાવ’. અમારા નાના ગામોમાં ગલ્લા કે દુકાનની પાછળ જ ઘર હોય છે.’

આમ કહીને પરીમલે ઓફીસની પાછળનું નાનકડું બારણું ખોલીને સાદ કર્યો ‘અરે, સાભ્યુંકે જરા બે કપ ચાહ મુકી દેજોને.’

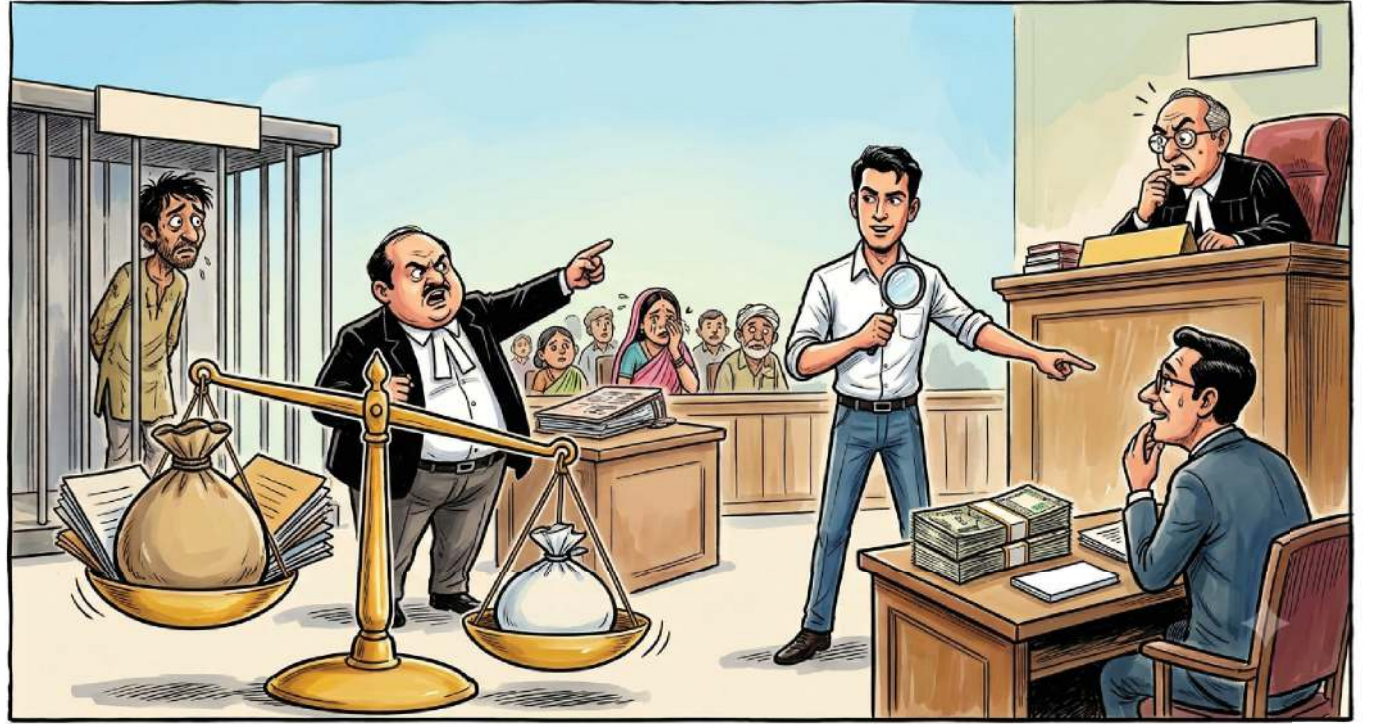
એ પાછો ખુરશી પર આવ્યો એટલે અજયે પુછ્યું. ‘આ જયગઢ માર્ફન્સની બેંક કઈ છે?’ ‘અમારી આગવી જયગઢ કો. ઓ. બેંક છે. એમાં મોટા ખાતેદારો બે જ છે: માર્ફનીંગ કંપની અને જયરામ અઢીયા. બાકી બધા સૌ મુકીને સો ઉપાડનારા.’ ‘અચ્છા! જયરામ અઢીયા કોણ છે?’

એક નંગ છે. રેકૉર્ડબુકમાં છપાવવા જેવું. ! એ અમારા ગામનો વાડીવાળો છે ગાડીવાળો છે. ગામનાં ઘણાં ખેતર ખાણોમાં ગયા. એમના માલિકો ખાણીય બની ગયા.

બાકીનાં લગભગ બધા ખેતર ઘીરે ઘીરે જયરામ અઢીયાએ ખરીદી લીધા. એ ખેતરો પર એ મજુરો રાખીને શાકભાજી ફળફળાદી કોક મોટ ધાન એવું ઉગાડે છે. અને ખુપ કમાય છે.

‘એવા તો ઘણાય હોય. એમાં રેકૉર્ડબુકમાં નામ લખાવવા જેવું શું છે?’

‘એવો છે ગાંડો શોખ. ‘એણે પાંચસો રૂપિયાની અમુક નંબરો વાળી નોટો સંગ્રહવાની શોખ છે એવી નોટો જ્યાંથી મળે ત્યાંથી મેળવે અને ડબ્બાઓ ભરીને છુપાવે છે. એવી કેટલી નોટો

એ પાછો ખુરશી પર આવ્યો એટલે અજયે પુછ્યું. ‘આ જયગઢ માર્ફન્સની બેંક કઈ છે?’ ‘અમારી આગવી જયગઢ કો. ઓ. બેંક છે. એમાં મોટા ખાતેદારો બે જ છે: માર્ફનીંગ કંપની અને જયરામ અઢીયા. બાકી બધા સૌ મુકીને સો ઉપાડનારા.’ ‘અચ્છા! જયરામ અઢીયા કોણ છે?’

એણે ક્યાં છુપાવી છે. એ જાણતું નથી. લોકો કહે છે. ઘણી નોટોતો બાતલ જવાની છે ડોશો કોઈને બતાવશે નહીં. અને એના મર્યા પછીએ કોઈને જડશે નહીં.

અજય હોટ આ નાના ગામમાં અવા અજાયબ માણસનીવાલે મળકાય ગયા, ત્યારે તો બેંકને એની પુરી રકમનો વહીવટ કરવા મળતો નથી, ખરું ને? ઠીક.

‘જયગઢ માર્ફન્સ વાળા પગાર ક્યારે કરે છે?’

દર મહિનાની પહેલી તારીખે અને કેશીયર એ માટે પૈસા લેવા બેંકમાં જાય અને પાછા વળતા લૂંટાય જાય. એ ભયે ફાલ્ગુન બેરોએ... મેનેજરે... સાવચેતી શરૂ કરી છે. પહેલી તારીખે કંપનીને એકાદ કરોડ આપવા માટે સહકારી બેંક વહેલી સવારથી કામગીરી શરૂ કરીદે છે. પાંચસો રૂપિયાની જે જે નોટો કેશીયરને આપવામાં આવે તેની યાદી બને. બેંકવાળા અલગ માણસ મારફતે એ યાદી ફાલ્ગુન બેરોને મોકલે એટલે કશી લૂંટ ચોરી થાય ત્યારે લૂંટાયેલી નોટોનાં નંબર પોલીસને અને પબ્લીકને જણાવી શકાય જેથી એ નોટ વટાવનાર પકડાઈ જાય.

‘વાહ!’ શી કમાલ ચાલાકી છે જયગઢ માર્ફન્સનાં મેનેજર સાહેબ ડીટેક્ટીવ સાહિત્ય ખુબ વારંતા લાગે છે! એ શું વાંચે છે એણીતો

ખબર નથી. પણ માણસ છે હોશીયર. એમનીએ છે એટલે પણ નોટોનાં નંબર નોંધવાની ચોકસાઈ આવડતી હોય. કરોડો રૂપિયાની નોટોની યાદી કેટલી મોટી થઈ હશે! પણ એટલે જ ફાલ્ગુન બેરો કહે છે કે તિજોરીમાંથી જે નોટો ચોરાઈ ગઈ

એ નોટો મારી પાસે છે. એમાનીજ બે નોટો હરીસંધનાં ઘરમાંથી નીકળી છે વળી હરીસંધ સવારથી જ નાસી ગયો છે. એ જ મોટી સાબીતી છે.’

‘આઈસી’ અજયનાં કપાળે ચિંતાની રેખાઓ પડી ગઈ. ‘મને લાગે છે. પરીમલે વાત પૂરી કરતા કહ્યું. આજે સાંજે હરીસંધ વડોદરાથી પાછો આવતાં જ પોલીસ એણે ઝડપી લેશે અને સવારમાં જ મેજિસ્ટ્રેટ સામે રજૂ કરશે.’ ત્યારે તો એ વેળા આપણે હાજર રહેવું પડશે. ‘અજયે જાહેર કર્યું.

જયગઢની નાનકડી અદાલતમાં અઠવાડિયાનાં છ દિવસ રજા રહેતી માત્ર દર સોમવારે ગોધરાની ડિસ્ટ્રીક કોર્ટના જજ આવીને એ પાંચ- પંદર કેશ હોય તે પતાવી જતા. કેસ પણ ખાણીયઓની મારા મારીનાં કે છેતરપીંડીના હોય. કરોડ રૂપિયાની ચોરીનો કેસ આ પહેલીવાર આવ્યો હતો. કેસ ચલાવવા માટે સરકારી વકીલ વ્રજલાલ કડકીયા છેક વડોદરાથી આવ્યા હતા. બચાવ પક્ષનાં વકિલ પરીમલ પટેલ હતા. અને એમની સાથે એક ઉચા

રૂપાળા પ્રભાવશાળી યુવકને બેઠેલો જોઈને માત્ર પ્રેક્ષકો જ નહીં. સ્વંય સરકારી વકીલ અને જજ સુધ્યા લગીલ જંખવાઈ ગયા. જયારે ખબર પડી કે એ યુવક વિખ્યાત ગુના શોધક અજય વર્મા છે! અલબત્ત બહું થોડીક મિનિટોમાં ક્લોમ દૂર થઈ ગયો. સરકારી વકીલ કડકીયાએ તો જાણે પડકાર ફંકતા હોય તેમ ખોખારો પણ કર્યો. સામે અજય વર્માતો શું સેરલોક હોમ્સ હોય તો પોતાનો કેસ સિધ્ધ થશે એવી શ્રદ્ધા એવી ખોખારામાં વ્યક્ત થતી હતી.

અને આરોપીનાં પાંજરામાં ઉભેલો હરીસંધ એક બીજા વકીલ સામે એવી રીતે જોઈ રહ્યો

હતો. જેવી રીતે પૂર્વે શુન:શેપે મહાન વિશ્વામિત્ર સામે જોયુ હશે. પાત્રિસેકની વચનો એ જણ શ્યામ વર્ણ હતો. વાળ કાળજી પામ્યા વગરનાં હતા. બહાવરો હતો. ભદ્રવર્ણ નખીરાતો એની ભૂંડો જ માની લે. અઘૂરામાં પૂરૂ એ કાળુ પાનું ધરાવતો હતો. દૂર સૂરતને પોલીસ ચોપડે એનો ઇતિહાસ ગુનાહીત બોલાયો હતો. હા સૂરતમાં એ રહેતો હતો ત્યારે લુપ્પાઓનાં વાતે ચઢીને એણે નાની મોટી ચોરીઓ કરી હતી. અને એ બદલ ટૂંકી જેલ સજા પણ પામ્યો હતો. પરીણામે એ રીઠો ચોર ગણાય ગયો હતો. અલબત્ત અત્યારેતો એ બાધાની જેમ આરોપીનો પાંજરામાં ઊભો હતો. એ અજુબ સંમજી શક્યો ન હતો. અને પરત આવતા જ પોલીસ શા માટે ટ્રાટકી હતી. વળી નાટકની સ્કીપ્ટ જાણે અગાઉથી લખાય ગઈ હોય અને અભીનય કરનારાએ સ્ટેજ પર પોતપોતાની જગાએ ગોઠવાઈ જાવનું હોય તેમ પાલીસ સરકારી વકીલ અદલતનાં રાઈટરો સાક્ષીઓ બધા જ હાજર હતા. જેવો પોતાની ભૂમિકા ભજવવાનો સમય આવે એવોજ પાઠ ભજવી જવા સૌ સજજ હતા. કેટલાક કુતુહલીય પ્રેક્ષકો પણ હતા. અને માત્ર કુતુહલથી નહીં. પણ એક દુખીયારી સ્ત્રીનાં હમદર્ અજય વર્મા પણ હાજર હતો.

અરે ગુનાને લગતું આરોપ નામું પણ તૈયાર હતું અને વ્યાયધીશનાં આદેશથી આરોપનામાની રજૂઆતો પણ થઈ ગઈ.

(પછી શું થયું એ આવતે અઠવાડિયાએ વાંચીશું. એક વાતતો સ્પષ્ટ છે કે હરીસંધ નિર્દોષ છે પરંતુ એની સામેનો કેસ પણ સજજડ છે. આપણો અજય એને બચાવવાનો ઉપાય ખોળી સકશે? આપણી આ વાતઓનાં રીજાવ મુજબ એ ઉપાય વાતમાંજ વણાય જશે. શોધક શોખવાળા વાચકો પણ એ પારખી જશે.)

રહસ્ય ચક્ર
★ યશવંત મહેતા

કાળું પાનું-2